

[Kultur- og kommunikationsministeren]

findes regler for, hvordan museet arbejder med disse ting, og også for udplacering af billeder fra samlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om radio- og fjernsynstransmission af Folketingets forhandlinger.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.
(Fremsat 23/2 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal straks og meget kort sige, at regeringen må afvise det forslag, som her er fremsat, om, at vi skulle have et pålæg om at stille en kanal til rådighed for Folketinget til direkte og permanent transmission af radio- og fjernsynsprogrammer fra Folketingets forhandlinger.

Jeg gør det af principielle grunde, fordi adressen på forslaget er forkert. Regeringen skal ikke blande sig i, hvordan Folketinget, som har sin egen suveræne stilling, skal tilrettelægge offentlighedens adgang til information om Tingets arbejde. Det er en drøftelse, som må foregå inden for Tingets rammer, og det må være Folketingets Præsidium, der er det sted, man henvender sig for at tale om, hvordan Folketingets forhandlinger bringes ud. Det er Folketinget selv, der har ansvaret for sin Folketingsti-

dende og for alt det andet materiale, der kommer ud. Det er her i dette Ting, hvor regeringen ikke har noget at gøre som regering, beslutningerne og overvejelserne over disse ting må ske.

Regeringen vil naturligvis gerne bistå med at undersøge mulighederne for at fremme offentligheden om Folketingets forhandlinger i det omfang, Folketinget ønsker det. Men disse muligheder – det kan jeg også sige ganske kort – er små og begrænsede.

Lad os se på tv først. Hvis man forestiller sig, at Danmarks Radio skulle pålægges den opgave at stå for transmission af forhandlingerne her i Tinget, så vil det ikke være muligt for regeringen at pålægge Danmarks Radios styrelse at gøre det. Ifølge radioloven er Danmarks Radios styrelse et selvstændigt organ med sit eget selvstændige programansvar, som ikke af regeringen kan pålægges pligt til transmission. Det ville kræve en lovændring.

Vi har desuden det problem eller det faktum, at vi kun har et begrænset antal landsdækkende tv-frekvenser, hvoraf den ene er fastlagt til brug for Danmarks Radio, den anden til TV 2. Dermed er de muligheder, vi har i senderområdet med hensyn til tv, udtømte, også fordi vi, selv om vi nu bygger nye sendere, som giver en programmulighed, har reserveret den til Danmarks Radios overgang fra VHF- til UHF-området.

Med hensyn til radio kan jeg nævne – det synes jeg er vigtigt at understrege, fordi det netop viser, hvordan beslutningsgangen i dette må være – at vi tidligere har behandlet et forslag fra Fremskridtspartiet, der lignede dette, om radiotransmission af forhandlingerne i Tinget. Da måtte jeg på samme måde sige, at det var hverken Danmarks Radios eller regeringens opgave at tage stilling til det.

Siden er der etableret kontakt mellem Folketingets Præsidium og telefonselskaberne om at udvide de muligheder, der i dag er for at lytte med på forhandlingerne over telefonen, altså ikke i radioen, men som en telefonservice. Det er præsidiets, der forhandler med telefonselskaberne om en sådan ordning. Jeg ved, at telefonselskaberne i løbet af denne uge forventes at fremsende en status til Folketingets Præsidium vedrørende mulighederne for offentlig adgang til telefonisk aflytning af forhandlingerne i folketingsalen.